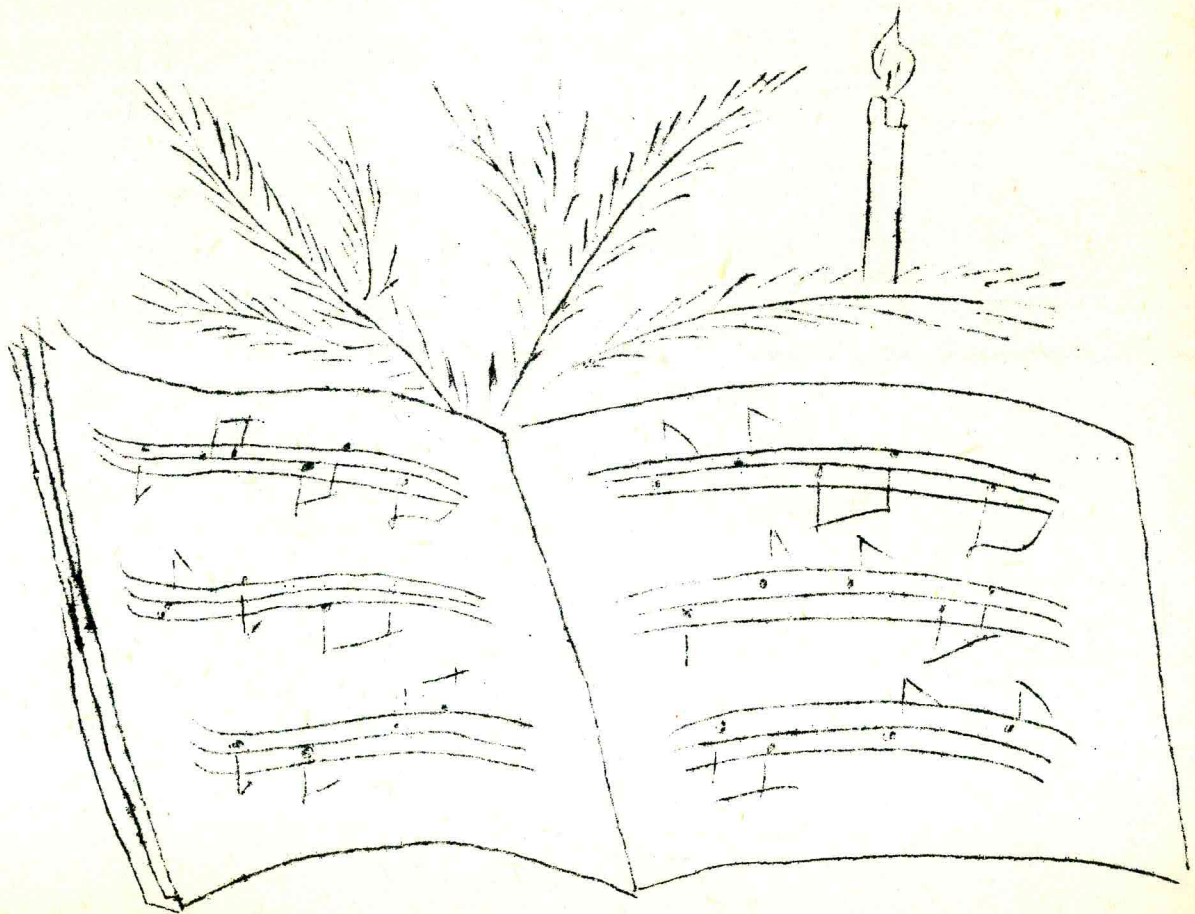

Korizanti

list za izgradnju župskog zajedništva

List za izgradnju žup-
skog zajedništva "HORI-
ZONTI", 23/25.12.1977.

...

IZDAJE: Rimokatolički
župski ured, Bačka Pa-
lanka, Trg bratstva i
jedinstva 30.

...

UREDJUJE: Župski zbor
suradnika

...

ODGOVORNI UREDNIK: La-
zar Ivan Krmpotić, Ba-
čka Palanka, Trg brat-
stva i jedinstva 30.

...

Naslovna strana:
JAMES

...

Ālist se izdružava dobro-
voljnim prilozima vjeh-
nika

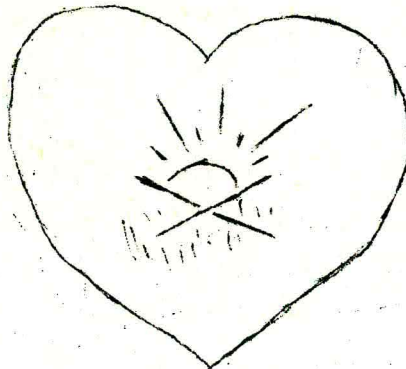
...

Umnoženo vlastitim cik-
lostilom.

Dragi čitaoci!

Neka vam novorođeni Isus po-
dari obilje mira, sreće i ljubavi,
i neka po toj svojoj ljubavi uvi-
jek ostane medju nama!

Uredništvo

Kedves olvasóink!

Az újszülött Jézus
adjon sok boldogságot, békét és
szereetet, és szereteke által
maradion mindig köztetek!

A szerkesztőség

BOLICNI IZAZOV

Čini se da u istinskim vjernicima Crkve sve više raste svijest, da se neke situacije života pojedinačno, običajno, narode i Crkve, ne mogu niti razumjeti, a kamoli riješiti bez posebnog Božjeg zahvata. Dakle Bog bi na jedan poseban način morao poseći u tokove zbivanja. On bi sâm nekako ponovno morao sići među nas, ponovno se utjeloviti, ponovno roditi, začeti među nas i, kao nekada, zahvatiti ozbiljno u tokove ovih naših zbivanja. Hvala Bogu da se ta svijest budi! Neki, doduše, očekuju da Bog manifestira svoju moć i ogoli svoju osvetničku ali pravednu mišicu, i vrati slavu svome imenu, i zato se često pronose vijesti o tzv. "danimi tame", o ukazanjima i vidjenjima u kojima Božja pravednost vapi za svojim časom i samo je pitanje časa.

Realnost prvog Božića, kada je ljudska bijeda u nekom smislu dostigla svoju najvišu točku, Bog je poslao svoga Sina, ali "ne da sudi nego da spasi svijet", i Njegov je Sin ušao u ljudsku povijest gotovo neprimjetno. No ne samo tim svojim gestom, nego cijelim svojim naučavanjem i planom spasenja, kojega je ostavio Crkvi svojoj, govori, a povijest to svjedoči, da je djelo obnove svoje Crkve, a po njoj i svijeta, uvijek izvodio tiho i nečujno, baš kao one prve večeri kada je skrivečki i bogački došao među nas! Nisu se u periodama krize Crkve javljali nikakovi znaci na nebu, nego je Bog dizao svoje izabranike, velike muževe i žene, ljude koji su se cijelim svojim bićem, poput Marije, stavili na

A KARACSONY KIHIVASA

Ugy tűnik hogy az Egyház igazi híveiben mind elevenebb a tudat, hogy az egyén, család, egy nép, vagy az Egyház életének egyes helyzeteit még sem tudjuk érteni, még kevésbé tudjuk megoldani Isten közvetlen beavatkozása nélkül. Valamiképpen tehát magának Istennek kell beleavatkoznia az események folyamatába. Neki magának kellene valamilyen módon ismét leszállnia kö-zénk, újra megtestesülnie, újból születnie, közénk lépni, és mint egykor, ismét komolyan beleavatkozni a mai események folyamatába. Hála Istennek hogy ez a tudat ébred! Némelyek, igaz, azt várják, hogy Isten megmutassa hatalmát, hogy megtorló de igazságos jobbajával visszaszerezze nevének dicsőségét, és ezért gyakran hallhatók a "sötétség napjáról", a kinyilatkoztatásokról és látomásokról szóló hírek, arról hogy Isten igyyszága várja a saját óráját, ami már csak pillanat kérdése.

Azon az első Karácsonyon, amikor az emberi nyomorúság bizonyos értelemben tőpontján volt, Isten elküldte Fiát, de "nem ítélni, hanem megváltani" a világot; és Fia csaknem észrevétlenül lépett be az emberiség történelmébe. Nemcsak ezzel a tettével, hanem egész tanításával, és az üdvösség tervével amelyet Egyházában valósít meg, arról szól, a történelem pedig bizonyítja, hogy Egyháza, és általa a világ megújításának művét mindig csendben, zajtalanul viszi véghez, ugyanúgy mint azon az első estén is, amikor rejtekben, szegényen jött közénk! Az Egyház válságos időszakában nem jelen-

Božićni izazov...

raspolaganje Bogu, i po njima je On izvodio djelo obnove Crkve, da pače iz kriza je uvodio u nove i cvatuće periode njezinog navjestrateljskog poslanja. Tako se je to zbilo u dušama tolikih neposrednih njegovih učenika - apostola, prvih kršćana, pa onda kasni je kroz posebne pokrete u Crkvi, koje je Bog dizao po jednom Benediktu, Bernardu, Grguru, Franji iz Asiza, Dominiku, Tereziji iz Avile, Ignaciju Lojolskom, pa sve do u naše dane, i po njima je uprisutnjivao sebe i po njima je izvodio svoja velebna djela spasenja svijeta.

I danas su Bogu potrebne spremne i otvorene duše. On je tu. Prisutan na različite načine: u svojoj Crkvi: po Riječi, po hierarhiji, u Crkvi u bratu čovjeku, ali na poseban način prisutan je pod prilikama Kruha i Vina u Euharistiji.

Kada se pitamo koji je razlog ove Njegove prisutnosti u Euharistiji, ali i ostalih, odgovor je jasan i kratak: jer nas je ljubio, ljubio nas je do kraja i želio je trajno ostati među nama, da bude naše svjetlo, naša snaga, a posebno da po nama u svijetu, a najprije u nama, izvede djelo svoga oslobodjenja. Bogu dakle treba novih suradnika, koji će omogućiti da se On ponovno "rodi" među nama, kako bi nam postao Spasitelj - Osloboditelj. Pričest je za to sredstvo najbolje i najsigurnije. U pričesti se vjernik najintimnije povezuje s Njime i tako se pomalo "preobražava u Ono što prima", kako reče Pavao VI. Za to je potrebna velika i živa vjera u sve što je Isus učio, cjelovita vjera u Njegovu Riječ, tj. Evandjelje, a posebno pak u sve ono što On uči o svojoj prisutnosti u sv. Pričesti. Potrebna je, uz sveti krst, čistoća srca, a napose otvorenost

...a Karácsony kihívása

tek meg az égen semmilyen különös jelek, hanem Isten ilyenkor válaszottai, nagy férfiúk és nők által működött, olyan egyének által, akik teljes lényükkel, akár csak Mária, Isten rendelkezésére álltak, általuk újította meg Egyházát, sőt a válságból mindig hit hirdető küldetésének újabb, virágzó szakaszába vezette. Ilyen módon működött az egyének lelkében: közvetlen tanítványában - az apostolokban, az első keresztényekben, később pedig számos mozgalomban az egyházban, amelyeket egy-egy Benedek, Bernát, Gergely, Assisi Ferenc, Domonkos, Avilai Teréz vagy Loyolai Ignác által támasztott, mind a mai napig; ezek által volt mindig jelen közöttünk és vitte véghez a világ megváltásának magasztos műveit.

Istennék ma is szüksége van készséges, nyílt lelkekre. Ő itt van. Különböző módon jelen van az Egyházban; az Igében, a hierarchiában, embertestvérünkben, de különös módon jelen van a Kenyér és Bor színe alatt az Oltári szentségben.

Feltevődhet a kérdés, mi az oka az Ő jelenlétének az Oltáriszentségben, de a többi módon is, erre a válasz igen egyszerű és világos: az hogy szeret minket, szeret teljesen, és szüntelenül velünk akar maradni, hogy világosságunk, erőnk legyen, hogy általunk a világban, de elsősorban magunkban, megvalósítsa szabadításának művét. Istennék tehát új és új munkatársak kellenek, olyanok, akik lehetővé teszik hogy Ő újra "szülessen" közöttünk, hogy Megváltónk - Szabadítónk lehessen. Erre a legjobb és legbiztosabb eszköz a szent áldozás. Az áldozásban a hívő legszorosabban egysül vele, és ezáltal, VI Pál szavai szerint "mindinkább Azzá válik akit magához vesz." Ehhez erős, élő hit szükséges, hinni kell mindazt amit Jézus tanított;

+++BOŽICNI IZAZOV+++++

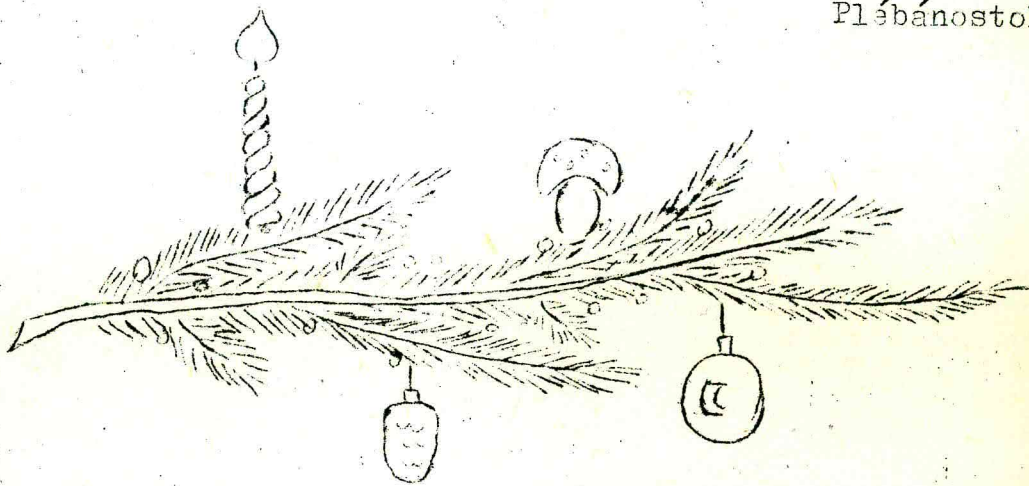
+++A KARÁCSONY KIHÍVÁSA+++

srca da ljubi Isusa i radi Isusa svakoga čovjeka. Također da je u toj ljubavi spreman ići do kraja, te da je povezan sa svojim biskupom, tj. Crkvom kojoj je biskup vidljiva glava. To su uvjeti koje tradicija traži za plodonosno primanje sv. Pričesti. Ako se, kao vjernici, budemo tako pričješćivali, sve ćemo više osjećati Njegovu prisutnost u našim redovima, i po Njemu postepenu preobrazbu cijele okoline. Svakim ćemo se danom sami osjećati slobodnijima i sretnijima, pa će se ta sreća i sloboda, ili bolje: oslobodjenje, prenositi na sve situacije u kojima se nalazimo, a osobito one teške i bezizlazne, a kojih je danas toliko u srcima i zajednicama. Tako bi se, eto, Božić trebao ostvariti u našim srcima, pa bi i ovog badnjaka andjeli mogli zapjevati: "i mir ljudima, miljenicima Njegovima!" To je veliki poziv i izazov Božića. Isus traži nove velikodušne Marije, da po njima opet uđe u svijet.

Vaš župnik

teljes hit az Ő Igéjébe, azaz az Evangéliumba, különösen pedig abba amit jelenlétéről tanít az Eucharisztiaiban. A szent keresztség mellett tisztá szív is szükséges, különösen pedig nyílt szívvel szeretni Jézust, és Jézusért minden embert, és késznek kell lenni ebben a szeretetben végig menni. Ezenkívül egységben lenni a püspökkel, azaz az Egyházzal, amelynek a püspök a látható feje. Ezek a feltételek amelyeket a hagyomány szerint teljesíteni kell az áldozás hatékony vételére. Ha mi hívők ezzel a tudattal áldozunk, mind jobban érezni fogjuk az Ő jelenlétét sorainkban, és általa egész környezetünk átalakulását. Napról-napra magunk is mind szabadabbaknak érezzük magunkat, és ez a szabadság, vagy inkább szabadulás, átárad minden helyzetre amelyben leszünk, különösen azokra a nehéz, kiút nélküliekre, amelyekből ma annyi van a szívekben és közösségekben. Ilymódon kellene a Karácsonynak megnyílnia szívünkben, úgy hogy ezen a Karácsonyon is az angyalok ezt énekeljék: "és béke az embereknek, az Ő kedvenceinek!" Ez a Karácsony nagy felszólítása és kihívása. Jézus új nagylelkű Mariákat keres, hogy általuk újra a világra jöhessen.

Plébánostok

Proslava u Herceg Novom

1.V. ove godine u Herceg Novom je proslavljena prva obljetnica proglašenja blaženim o. Leopolda Mandića. Na proslavi se okupilo mnoštvo hodočasnika iz cijele zemlje. Za tu je priliku iz Rima došao kardinal Franjo Šeper, a bili su prisutni i nadbiskupi-metropolit Franjo Kuharić i Frane Franić, više biskupa i mnoštvo svećenika, redovnica i vjernika. Ovom slavlju, koje je proteklo u ekumenskom duhu, prisustvovali su i predstavnici Pravoslavne Crkve, Islamske zajednice, kao i republičkih vlasti Crne Gore.

U nedjelju, 1.V., u 9.30 sati, narod je pred crkvom svečano dočeka kardinala Šepera i ostale biskupe. U 10 sati je počelo svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje, koje je predvodio kardinal Šeper sa nadbiskupima Kuharićem i Franićem. U svom govoru kardinal Šeper je istakao suvremenost oca Leopolda, naglašavajući tri poruke njegovog života: poruku vjernog kršćanina, redovnika i svećenika, poruku revnog ispovjednika, i poruku ekumenskog radnika žrtve i molitve. Njima nam o. Leopold poručuje kako treba živjeti i održati krsna obećanja, kako obnoviti i duboko proživljavati osobni ispovjed, kako ekumenski rad temeljiti na dubokoj vjeri i molitvi.

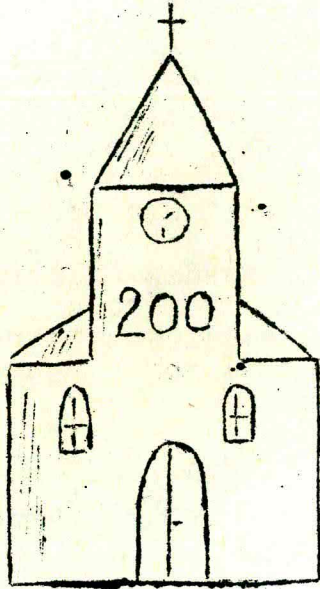
Na prikazanje su vjernici iz raznih krajeva, u narodnim nošnjama, prinijeli prikazne darove. Posebno su oduševljenje izazvali mladić i djevojka, Albanci iz sela Stoj kod Ulcinja, koji su prinijeli na dar živo janje i sir.

Dan ranije, u subotu, u kotorskoj je katedrali održana ekumenska liturgija riječi. Sve prisutne je najprije pozdravio nadbiskup Franić, a zatim su govorili kotorski biskup mons. Ivanović, kardinal Šeper, kotorski paroh prota Ivošević, islamski predsjednik Idris Demirović, i nadbiskup Kuharić.

Imam Idris efendija Demirović je u svom govoru, između ostaloga, istakao da je put svetosti zapravo put ljubavi, kojim su išli svi Božji velikani, pa i otac Leopold, i naglasio da "...gdje nema ljubavi, nema ni vjerovanja".

Iste večeri, u župnoj crkvi u Herceg Novom, održano je pokorničko bdijenje, a zatim i svečana koncelebracija, koje je predvodio o. Bono Šabi, provincijal hrvatskih kapucina. Na ovom pokorničkom bdijenju mnogi su se ispovjedili, i pod misom se pričestili. Tako su, čistih srdaca, sa Isusom koga su primili u Euharistiji, najljepše proslavili blaženog o. Leopolda, čije su poruke, duboko usadane u srca, ponijeli i svojim kućama kao najdražu uspomenu.

JAMES

JUBILEJ GRKOKATOLIČKE BISKUPIJE

Ove godine se navršilo 200 godina od kada je papa Pio VI bulom "Caritas illa", ustanovio Sjediničnu grkokatoličku eparhiju (biskupiju), sa sjedištem u Križevcima. Sadašnje granice ove eparhije poklapaju se sa granicama SRPJ, što znači da ona obuhvaća sve grkokatolike na području naše zemlje.

Od grkokatolika u Jugoslaviji najbrojniji su Rusini, a po brojnosti slijede Hrvati, Ukrajinici, Makedonci, a ima i jedna župa čiji su vjernici Rumuni. To su vjernici čiji su preci pripadali Pravoslavnoj crkvi, ali su kasnije, tokom XVII stoljeća vratili u

jedinstvo rimske Crkve, s tim da su zadržali svoje običaje, svoju liturgiju na staroslavenskom jeziku, svoju tradiciju.

8.V. ove godine, u Ruskom Krsturu je održana proslava 200. godišnjice osnivanja grkokatoličke biskupije. Na ovu proslavu došli su brojni gosti, vjernici, pa i hodočasničke skupine, iz raznih krajeva, među kojima se isticala grupa od šezdesetak Makedonaca sa svojim svećenicima.

U župnoj crkvi je održana svečana arhijerejska (biskupska) liturgija, koju je predvodio križevački vladika i beogradski nadbiskup dr. Gabrijel Bukatko, u prisustvu nadbiskupa-metropolite Franje Kuharića, gostiju mitropolita Hermanjuka i Kociska iz SAD i Kanade, te drugih uglednih gostiju. U propovjedi, koju je tom prilikom održao, dr. Bukatko je izložio povjesne podatke o dolasku Rusina u ove krajeve, o osnivanju eparhije, i izrazio želju, da tradicija bude uzor i poticaj za današnje generacije, da bude primjer vjernosti Bogu i Crkvi.

Najsnažniji dojam na nas je ostavio narod prisutan u crkvi. Župna crkva je bila puna, i svi su prisutni tokom liturgije pjevali. Za nas je bilo novo to, što su cijelo vrijeme pjevali upravo samu liturgiju. Velika većina prisutnih se i pričestila, pa su tako u punom smislu sudjelovali u liturgiji.

Po završetku liturgije održan je u velikoj vjeronaučnoj dvorani svečani ručak, na kome su domaćini i gosti održali zdravice.

Poslije podne održana je u crkvi svečana akademija, na kojoj je svečanost pozdravio metropolita Hermanjuk, a o povijesti eparhije je govorio vladika Joakim Segedi. Recitacijama i pjesmama nastupili su pojedinci i zborovi iz Ruskog Krstura, Novog Sada i Djurdjeva.

ZALOSNA GOSPA - ZAŠTITNICA SLOVAKA

Slovački narod već 50 godina slavi Žalosnu Gospu kao svoju posebnu zaštitnicu. Ove su jeseni, 15. IX., u Selenči katolički Slovaci održali proslavu 50. obljetnice od kako je Sveta stolica dekretom "Celebrae apud slovacum gentem" službeno odobrila ovo štovanje. Bio je to, ujedno, proslavljen još jedan jubilej - slovački narod je i ranije štovao "Gospu od sedam žalosti" - "Sedembolesnú pannu Mariú", a pouzdano se zna za ovo štovanje od prije 250 godina, kada je liturgijski blagdan Žalosne Gospe proširen na cijelu Crkvu. O ovom štovanju svjedoče mnoge pobožne pjesme koje slovački vjernici još i danas pjevaju.

Središte štovanja Žalosne Gospe je u Šastinu u Slovačkoj, gdje je izgrađeno i veliko svetište, bazilika, na čijem je pročelju natpis: "Sedembolesna Panna Maria - tebe slovenska spieva krajina".

Na svečanoj misi, u propovjedi, prelat Hruškovský je govorio o Žalosoj Gospi kao uzoru svećeničkog života. Kao što je Gospa sve vrijeme ostala uz svoga Sina, vjerno stajala i uz Njegov križ, tako svećenik treba da stoji uz svoj narod i u dobru i u zlu. Naglasio je kako je slovačkom narodu potreban veći broj svećenika, ali nema mogućnosti odgojiti ih dovoljno.

Palanački župnik Lazar Krmpotić je u svom govoru povezo ovo slovačko marijansko slavlje sa hrvatskim slavljem trinaest stoljeća kršćanstva, slovački lik Žalosne Gospe sa hrvatskim likom Gospe velikoga Zavjeta. Kao dobar poznavalac slovačkoga naroda i njegove povijesti, iznio je i novjesne podatke o štovanju Žalosne Gospe i vezu toga štovanja sa Hrvatima. Štovanje Žalosne Gospe u Šastinu vezano je za ime jedne hrvatske plemkinje, Angelike Caborove iz roda Bakićevih. Ova plemkinja, gospodarica Sombora, u 16. stoljeću je pred Turcima pobjegla u Slovačku. Pošto je po zagovoru Žalosne Gospe zadobila ponovo ljubav svoga muža, ona je u Šastinu dala podići Gospin lik, i svoje je imanje namijenila za gradnju svetišta u čast Žalosne Gospe.

Skup je još na mađarskom pozdravio novosadski župnik Huzsvár, na njemačkom mladi odžački župnik Jakob Pfeiffer, a na rusinskom grkokatolički biskupski vikar iz Ruskog Krstura, župnik Makaj.

Sa ove proslave, okupljeni vjernici na čelu sa svojim biskupom i svećenicima, uputili su Svetom Ocu brzoglav sa izrazima vjernosti Svetoj Stolici, u ime Slovaka iz cijele zemlje,

Svečani ručak za biskupa i svećenike priredjen je u Baču, u franjevačkom samostanu, gdje su pročitani i brzoglavi nadbiskupa Kuharića i drugih naših biskupa.

EKUMENSKO IZDANJE BIBLIJE
 ++++++

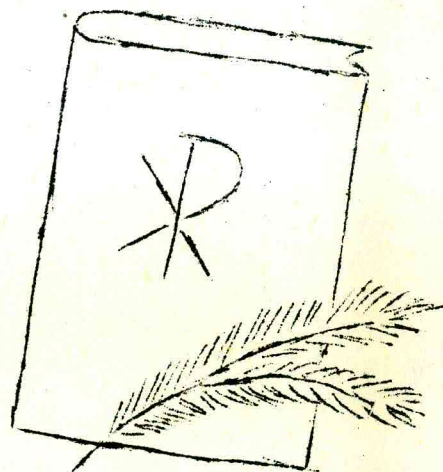
Selenča, naše najveće slovačko selo, bila je nedavno domaćin izvanrednog ekumenskog slavlja. 6.XI. ove godine, tu su se sreli evangelički i katolički Slovaci, da proslave izdanje zajedničke Ilustrirane Biblije na njihovom jeziku. Vjernici obiju Crkava odazvali su se u lijepom broju na zajedničku liturgiju riječi. U selu gdje je dugo između katoličkog i evangeličkog dijela bio neki nevidljivi ali i neprobojni zid, prvi puta u povijesti sinovi istoga naroda našli su se okupljeni na jednom zajedničkom bogoslužnom činu.

Stvarnost ovakvog susreta nakon vjekovne odijeljenosti stvorila je ozračje, u kojem je evangelički biskup dr Juraj Struharik, u svom govoru izrazio iskrenu zahvalnost Bogu za mogućnost jednog ovakvog susreta i zajedničkog poduhvata, koji je u uvjetima od prije 15-20 godina bio ne samo neostvarljiv, nego jednostavno nezamisliv.

U liturgiji riječi, pored biskupâ Struharika i Zvekanovića, učestvovali su i župnik iz Erdevika Ondrej Peťkovski, kao i domaći župnik Michal Čiuka. Sa katoličke strane govorili su naš župnik Lazar I. Krmpotić i domaći župnik Michal Zolarek. Erdevičke župnik Peťkovski je prisutnima uputio izvanredno tople i srdačne riječi o značenju Božje Riječi u svagdanjem životu, koje su nastavljene izlaganjem našeg župnika o prisutnosti i značenju Božje Riječi u katoličkoj tradiciji. Oba ova predavanja našla su na izvanredni prijem kod slušalaca.

Liturgija je protekla u znaku evandjeoske radosti, koju je u svečanom nagovoru student Jan Radič uporedio sa radošću davnih predaka, kada su od svete braće Cirila i Metoda dobili prvo Sveto Pismo na narodnom jeziku. Na kraju liturgije, u kojoj su molitve i zazive naizmjenično izgovarali evangelički i katolički predstavnici, evangelički je biskup pozvao prisutne na zajedničko moljenje Očenaša, a katolički je biskup poveo zahvalnicu "Tebe Boga hvalimo!" Nakon toga su biskupi podijelili svečani blagoslov.

Poslije liturgije Riječi gosti su pozvani na zakusku, koja je imala biti još jedan simbol ljubavi i jedinstva među prisutnima, po uzoru na starokršćanske "agape" - gozbu ljubavi.

GOSPA VELIKOGA ZAVJETA U SUBOTICI

Prošle godine, 12. rujna, održana je u Solinu završna svečanost jubilarne godine, u kojoj je proslavljeno trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata i 1000 godina prvog marijanskog svetišta u našim krajevima. Tokom te godine, hodočasnici iz svih krajeva zemlje posjetili su Gospu, i pred Njenim likom obnovili svoje krsne zavjete, svoju vjernost Bogu i vjeri otaca. Nakon toga, ovaj je pralik obišao sve naše biskupije, i time je Gospa uzvratila posjet svojoj djeci.

Krajem kolovoza ove godine Gospa Velikoga zavjeta posjetila je i našu biskupiju. Za taj susret odabrano je marijansko prošteništa Bunarić kod Subotice. Bunarić je staro prošteništa, gdje je od pamtivijeka izvirela voda kojoj je pučka pobožnost pripisivala čudotvornu moć po Marijinu zagovoru. Sada tu postoji i katolička i pravoslavna kapelica, gdje se vjernici obiju Crkava okupljaju svake posljednje nedjelje u kolovozu. Ovo prošteničko slavlje bilo je ove godine posebno obilježeno i prisustvom Gospinog pralika.

Sveti pralik dovezen je iz Zagreba u petak 26.VIII, i izložen u subotičkoj katedrali. Doček je bio tih, bez posebnih manifestacija. Održan je prigodni recital na hrvatskom i mađjarskom jeziku, a zatim je končalebrirana sv. misu predvodio biskup mons. Zvekanović sa 28 svećenika.

U subotu navečer, oko Bunarića je, pod vedrim nebom, održano pokorničko bdjenje, oko lika Birekuške Gospe od Suza.. Ovo bdjenje, po uzoru na prakršćanska pokornička bogoslužja, trajalo je do ponoći. Govorili su biskup Zvekanović i zagrebački nadbiskup Kuharić. Takodjer su obojica dugo ispovijedali, uz još dvadesetak svećenika.

U nedjelju, 28.VIII, slavlje je započelo svečanom misom na mađjarskom jeziku, koju je predvodio biskup iz Zrenjanina, mons. Tamás Jung. Tada je Gospin pralik prvi puta iznijet pred oltar. U svom govoru biskup Jung je posebno istaknuo da taj pralik potječe iz ruševine bazilike koju je u 11. stoljeću podigao hrvatski kralj Zvonimir, koji je za ženu imao mađjarsku princezu Jelenu Lijepu, te tako taj sveti lik i danas može biti znak i poticaj kršćanskog i ljudskog suživota ovih dvaju naroda.

U 8.30 su pravoslavni braća slavila liturgiju u svojoj kapeli, i proslavljali unprvo taj dan Veliku Gospu. Nakon toga su se priključili zajedničkom slavlju.

Glavnu misu u 10 sati predvodio je nadbiskup Kuharić sa biskupima Jungom i Zvekanovićem. Gospin pralik je u svečanoj povorci bio prenijet na glavni oltar, a nosili su ga mladi u bunjevačkim nošnjama, naprijed "bandaš" i "bandašica" u najsvečanijoj svadbenoj nošnji. Njih su dvojica na završnom slavlju "Dušijance" - žetvenih svečanosti - donijeli pred oltar i izručili biskupu ovaj isti pralik izrađen od slame.

Pred oltarom su Gospu i nadbiskupa Kuharića pozdravili biskup Zvekanović na hrvatskom, župnik Svete Marije u Subotici, mons. Gere na mađjarskom, rektor sjemeništa Quintus Fabijan na njevačkom, župnik iz Čelenče Zolarek na slovačkom, i mjesni paroh o. Jovanović na srpskom jeziku.

Zahvaljujući na pozdravima i čestitkama, nadbiskup Kuharić je istaknuo značenje krštenja za povijest svakog naroda, kao i značaj štovanja Majke Božje za kršćansko jedinstvo katolika i pravoslavnih.

Popodna, oko 17 sati održana je pred Gospinim likom svečana akademija. Trinaestero mladih u narodnim nošnjama izvelo je prigodni recital, a nakon toga su se razlegli zvuci gitara, uz koje se još dugo vilo bunjevačko kolo.

Mirko

* * * * *

Slavlje naših prvopričesnika

Navikli smo već da svake godine, nakon završetka školske i vjeronaučne godine, grupa djece svečano primi prvu sv. Pričest. Ove je godine, međutim, prošao i VI i VII mjesec, a da nije bilo prve Pričesti. Moglo se tih mjeseci i među vjernicima čuti pitanje: "Zar ove godine nema prvopričesnika?"

Potaknuti ovim pitanjem zavirili smo i u župsku kartoteku, da vidimo imali li u našoj župi djece toga uzrasta? Tu smo ustanovili da od dvadeset troje djece rođene 1967. godine, koja su ove godine trebala primiti prvu Pričest, niti jedno nije pohađjalo vjeronauk, pa tako niti jedno nije moglo biti pripremljeno za prijem Euharistije. Zbog toga je tokom ljeta pozvano 77 djece, godišta od 1967., pa unazad sve do 1961., da bi se putem jednog kratkog tječajja pripremila za prvu sv. Pričest. Ovi pozivi su djelomično uspjeli: došlo je 18 djece, međutim, pošto je troje u međjuvremenu odustalo, ovaj vjeronaučni tječaj je završilo 15 djece. Njih je petnaest zatim 25.IX., pod dječjom misom u 11 sati, pristupilo k stolu Gospodnjem.

Pripremajući se sa djecom za ovu svečanost, imali smo prilike vidjeti oduševljenje ovih mladih duša, njihovu nestrpljivost da što prije dođe onaj čas za koji su se pripremili, čas kada će se sjediniti sa Isusom, a po Njegovu i Njegovoj ljubavi, i među sobom. Marljivo su učili vjeronauk, i kad god bi imali zajednički sat, natjecali su se tko će odgovoriti na postavljeno pitanje, tko će više, tko će bolje znati.

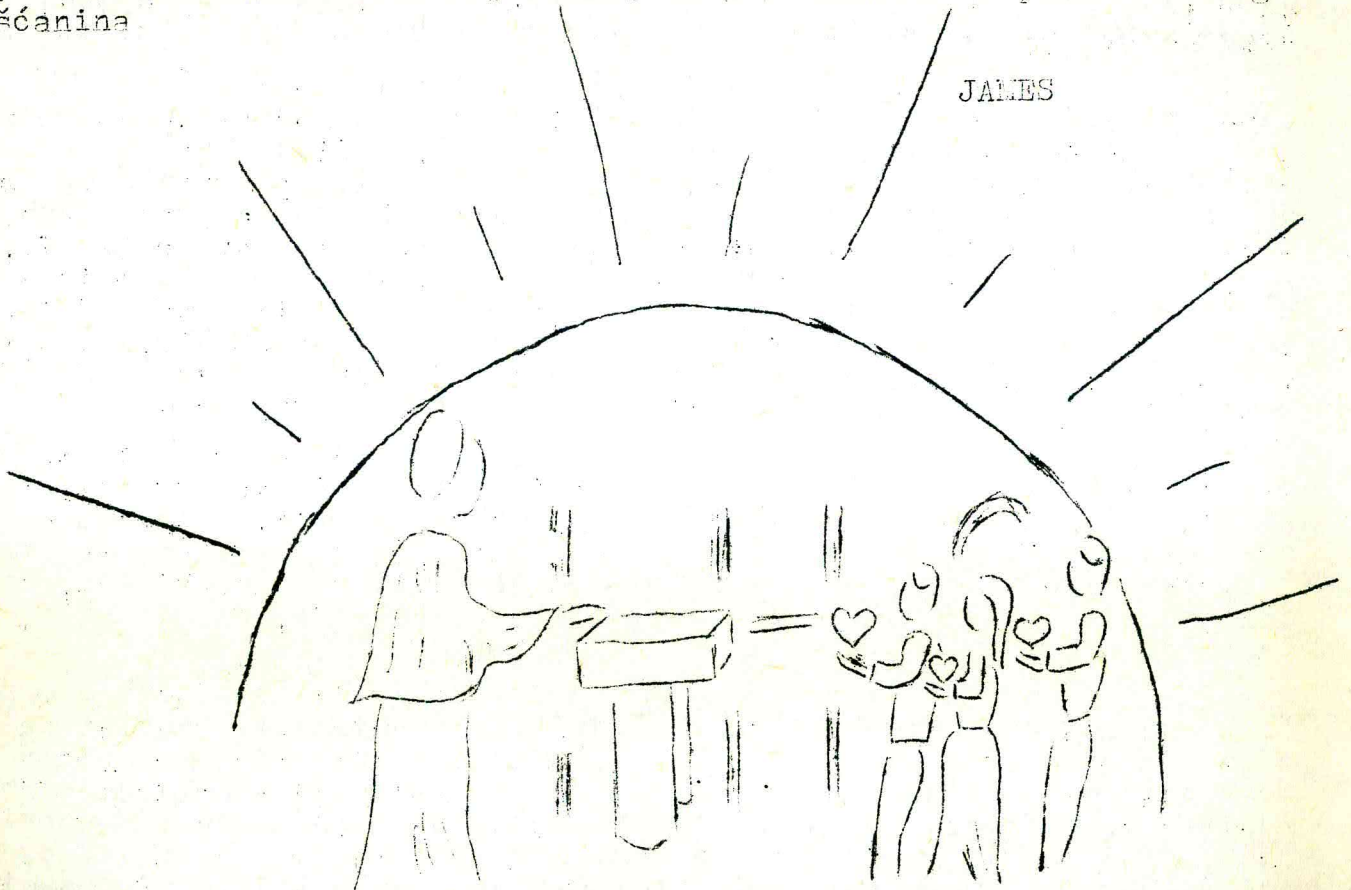
Kada je osvanula ta nedjelja, došli su odjeveni u svečano ruho, isto onako kako im je i duša bila odjevena. Okupili su se najprije u sakristiji, da bi zatim u svečanom mimohodu, sa križem i upaljenim svijećama došli u crkvu, gdje su već bili okupljeni njihovi roditelji, rođjaci i znanci. Pod sv. misom pjevali su sami prvopričesnici, sami su čitali odlomke Svetog Pisma predviđene za taj dan, a oni su ponijeli na oltar i prikazne darove - kruh i vino, donoseći ti me Isusu i sebe, svoja čista srca, i prikazujući mu svoje želje i nade. Jedna od prisutnih djevojčica, koja je upravo prinostila čestice

kruha, prikazala je time i sav svoj život djeteta Božjega na samom njegovom početku, jer je nekoliko trenutaka prije toga, pod istom svetom misom primila i sakrament sv. Krsta.

Šteta što na ovom slavlju nije bilo više prvopričesnika. Ne zato da bi njihov broj bio što veći, impozantniji, jer je svečanost i ovako bila potpuna, Isus je bio među nama. Žao nam je što i ostala djeca nisu došla, da i oni vide, osjete, dožive što znači Njegova prisutnost u srcu pojedinca, Njegova prisutnost u obitelji, u svakom odnosu među ljudima. A to mogu vidjeti samo slušajući Riječ na redovitom vjeronauku i pod nedjeljnom sv. misom, i živeći tu Riječ u svom svakodnevnom životu. Samo ako dijete prima Isusovu nauku u obitelji od roditelja, kao i u župskoj obitelji od vjeroučitelja, samo tada može po njoj živjeti, tada ima što i dati svojoj okolini. Tek tada svojim životom može svjedočiti Veselu vijest spasenja koju je Isus donio Boraveći među nama, i donosi i danas, budući je neprestano među nama, osobito u svetoj Euharistiji.

Biskupi cijelog svijeta, predstavnici pojedinih Biskupskih konferencija, koji su sve jeseni bili okupljeni na Sinodi u Rimu, i raspravljali o katehezi, dali su i sažetu definiciju, po kojoj je kateheza "...riječ, pamćenje i svjedočenje...". Moramo, dakle, svojoj djeci prenositi Riječ, koju će ona pamtit, i tu Riječ potkrijepiti svjedočenjem svoga života, koje će djeca zatim oponašati. A upravo takav život svjedočenja i jest zadatak i poziv svakog kršćanina.

JAMES

UREDJEVANJE GROBLJA

Ove godine, na blagdan Svih svetih, imali smo prilike sudjelovati na svetoj misi u kapeli na groblju. To nam je izvanredna olakšica, jer, budući je to zapovijedani blagdan, obavezni smo, kao i nedjeljom, sudjelovati u sv. misi. No, budući da smo već bili na groblju običi svoje najbliže koji tako počivaju, nismo morali ići do župne crkve, jer je, evo, već druga godina, tu na licu mjesta održano misno slavlje. Na žalost, od velikog broja prisutnih na groblju, mali je dio to shvatio, unatoč upozorenjima znanaca. Također smo u istoj kapeli imali misu i 2. XI, na Spomen vjernih mrtvih - Mr tvi dan.

Oni koji su bili na ovim misama, mogli su zapaziti da je kapela temeljno obnovljena, omalena, da su postavljene i nove klupe, tako da je ona prikladna za obavljanje liturgijskih čina. No, nije se na tome stalo. Poručeno je još klupa, a, budući da je u planu da se kapela uredi kao mrtvačnica, poručen je i podij za lijes. I jedno i drugo izradit će stolar Josip Val, predsjednik Crkvene općine.

I vanjski prostor u groblju dobit će uskoro novi izgled. Već je u toku iskrčivanje šiblja u starom dijelu groblja, iza kapele. Pored toga sklonljen je uspor. se kamenorescem Diurom Kukićem, koji će betonirati prostor ispred grobljanske kapele, te postaviti betonsku stazu od ulaza groblja do križa i kapele, i posebne staze od kapele do grobareve kuće, i odatle pored bunara opet do glavne staze.

Kada svi ovi radovi budu obavljani, ostat će još samo pitanje ograde oko groblja. Na zapadnoj strani, iza grobareve kuće, poduzeće "Pajevica" je već postavilo novu ogradu po cijeloj dužini groblja. Što znači da još ostaje da se ona postavi sa vanjske strane, prema cesti- Paroškom putu.

Od župnog ureda smo obaviještani da još ima napuštenih grobnica, grobnica bez vlasnika, koje se mogu kupiti. Zainteresiranima napominjemo da je želja Crkvene općine da bi se uzimale prije svega grobnice u prvom redu uz glavnu stazu, jer će nakon betoniranja staze, biti olakšan pristup upravo ovim grobnicama, a s druge strane, ako budu održavane, one će pridonijeti ljepšem izgledu groblja.

Pomenimo, na kraju, i to, da se za održavanje grobova vjernici mogu obratiti grobaru, koji će to, uz određenu naknadu, uzeti na sebe. Pri tom ne možemo prešutjeti ni to, da je sadašnji grobar opravdao ukazano mu povjerenje. O tome svjedoči i izgled groblja. U prednjem dijelu, a osobito uz ogradu, potpuno je iskrčeno sve divlje raslinje. Šneđa nema svuda po groblju, nego su za to predviđena posebna mjesta, koja su i obilježena tablicama. Zadnji dio groblja, zbog običnosti posla, nije mogao sam iskrčiti, nego je za tu akciju uz njega angažirana još jedna grupa radnika. No, videći njegov dosadašnji rad, možemo zaključiti, da nakon duljeg vremena i- nak imamo grobara čiji rad možemo biti zadovoljni, i zaželjeti da to tako i nastavi u buduću.

Vijesti i obavijesti

ODLAZAK DEKANA IVANA TOPALIĆA

Dosadašnji naš dekan i župnik u Baču, prečasni Ivan Topalić, oprostio se od naše sredine, nošto je zamolio da ga se razriješi dekanske službe, zbog neodmakle dobi i slabog zdravlja.

Preč. Topalić, usoran vjernik i svećenik, predano je vršio svoju dekansku službu. Redovito je dolazio i kontrolirao katehetski rad - vjeronauk, uvijek je redovito i savjesno obavljao dekanske pohode župama svoga dekanata. Našim vjernicima će, sigurno ostati u sjećanju kao dobar, neumorni ispovjednik, čija je ispovjedaonica redovito bila opasijena, tako da često nije stizao predvoditi ili sudjelovati u koncelebraciji. Bio je i redoviti ispovjednik naših časnih sestara.

Kada bi župnik bio spriječen, uvijek je spremno priskočio u pomoć, bilo da se radilo o nedjeljnoj misi, sprovedu ili čemu drugom. Koliko je imao na srcu povjerenost mu stado, svjedoče njegove vlastite spontane izjave: "Danas sam izmolio krunicu za tvoju župu..."

Zadnji čin koji je obavio kao dekan, bio je još jedan dekanski pohod svim župama, "...da onaj koji dodje iza mene, ne lupa glavu odmah i s tim", kako sâm reče.

Dan prije odlaska, u Suboticu, u Baču je prečasnom Topaliću priredjen svečani ispraćaj, na kome su bili svi svećenici dekanata, i biskupovi delegati.

I mi, vjernici, zahvaljujemo mu za njegov požrtvovni i plodni svećenički život, za sav trud i očinsku ljubav koju nam je ukazao, i želimo mu miran i sretna život u novoj sredini.

- o - o - o -

POŠJET ISTAKNUTE EKUMENIČKE RADNICE

U našoj je zemlji ove jeseni boravila delegacija od lo žena iz New Yorka, iz SAD. Delegaciju je predvodila g-dja Dorothy Wagner, tajnica Ujedinjenih ekumenskih kršćanskih žena Amerike. Upravo ovo udruženje je pokretač ekumenske molitvene akcije žena za mir i jedinstvo, koja se zalaga dvije rodine i kod nas sprovodi, a o kojoj smo već i izvještavali.

Delegacija je boravila u Novom Sadu. Tu je ostvaren kontakt sa raznim vjerskim zajednicama koje žive u ovom gradu. Članice delegacije su se upoznale sa tokom i dometima molitvene akcije u našim krajevima, kao i o životu vjernika uopće. Predstavnice naše župe, koje su takodjer prisustvovala ovom susretu, u svom pozdravu su, između ostalog, istaknule da je upravo Vojvodina, taj živi mozaik raznih naroda i vjeroispovijesti, pravi teren za razvoj ekumenizma, i da je stoga naša zadaća da što djelotvornije uzmemo učešća u ovakvim akcijama.

- o - o - o -

VIJESTI I OBAVIJESTIPITANJE CRKVE I PORTE

Zalaganjem našega župnika uskoro će konačno biti riješeno pitanje porte oko naše crkve. Ova površina, naime, do sada nije pripadala Crkvi. Međutim, u zamjenu za bivšu Kalvariju, na kojoj je podignuta "Jugopetrolova" pumpa, prostor oko crkve bit će uknjižen kao vlasništvo CO. Pri ovom je župnik naišao na razumijevanje općinskih organa sa kojima je kontaktirao. Već je postignut dogovor o ovoj zamjeni, i obećano je da će uskoro biti doneseno i pismeno rješenje, nakon čega će se porta moći ograditi i održavati, što će svakako pridonijeti ljepšem izgledu i crkve i grada.

- o - o - o -

NOVI ŽUPNIK U BAČU

Umjesto umirovljenog preč. I. Topalića, u Baču je mjesto župnika popunio mladi svećenik Stjepan Beretić. Velečasni Beretić je prije toga bio kapelan katedrale u Subotici, gdje je obavljao i katehetsku službu. Novom župniku želimo sve najbolje u našoj sredini, i nastavak uspješne suradnje koju je njegov prethodnik imao sa našim župnikom.

- o - o - o -

POSJET ŽUPNIKOVOG OCA

Našega župnika posjetio je ove jeseni njegov otac Stjepan Krmotić, koji živi u Kanadi. Ovo je bio drugi posjet g. Krmotića Palanci. Zadržao se nešto više od mjesec dana, i za to vrijeme obišao i druge rođake i znance u Subotici i N. Baču.

U ovom susretu nakon 8 godina, između oca i sina učvrstio se i još više produbio jedan iskreni odnos ljubavi, u kojem su, izmijenivši svoja iskustva, svoja nastojanja, i želje, obojica crpila jedno novo bogatstvo, novu snagu za život. Pored toga g. Stjepan Krmotić se vrlo brzo sprijateljiio i sa preč. g. Živkovićem, sa kojim je znao provesti sate u iskrenom prijateljskom razgovoru.

- o - o - o -

PREMJETAJI

Iz naše je sredine 5. II. otišla sestra Simeona Capan, dosadašnja kuharica. Odlukom svojih poclavara upućena je na novu dužnost u Vinkovce.

Na mjesto s. Simeone došla je iz Retkova kod Zagreba s. Alojzina Nijatović, koja je ranije već bila jedno vrijeme u našoj župi.

16. XI. premještana je i s. Hilda, koja je ovdje bila sakristanka. Svoj rad u službi Malom Isusu nastavlja u Mrkoplju, u Gorskom Kotaru.

Svim triju sestrama želimo uspješan i plodonosni rad u novim sredinama.

- o - o - o -

VIJESTI I OBAVIJESTIELEKTRIFIKACIJA ZVONA

Crkvena općina je na jednoj od svojih posljednjih sjednica razmatrala mogućnost da se zvona naše crkve instaliraju na električni pogon. Sada, pošto je i sestra sakristanka premještena, a zamjene nema, ovaj je problem još hitniji. Zbog toga će CO na narednoj sjednici ponovo raspravljati o ovome, i odmah razmotriti mogućnosti nabavke potrebnih uređaja, te stupiti u kontakt sa izvođačima, kako bi što prije i naše zvona prozadila na električni pogon.

- o - o - o -

POSVETA CRKVE U BAČKOJ BRIJESU

22. XII. ove godine, u Bačkoj Brijesu je obavljena svečana posveta obnovljene župne crkve. Na trodnevnicu kojom su se vjernici pripremali za ovaj svečani trenutak, propovjedaio je naš župnik vlč. Krmpotić. U svojim predavanjima govorio je o suvremenim nastojanjima i zadacima Crkve, u svjetlu koncilске konstitucije o Crkvi, "Lumen gentium".

- o - o - o -

IZ CRKVENE OPCINE:

Oko 50% naših vjernika redovito pomaže svoju župu materijalnim doprinosima, iz kojih se održava crkva, župni stan, iz kojih se plaća župnik i časne sestre. Malimolovom prilikom iskreno zahvaliti ovim vjernicima, što omogućuju da se rad u župi odvija bar koliko-toliko normalno.

Polovina naših vjernika, međutim, nema nikakvog kontakta sa Crkvom. Koliko ta naša braćo da shvate da su oni članovi ove župske zajednice, i da i sami snose dio odgovornosti za sav njen život i rad, da su odgovorni i za njeno održavanje. Željeli bismo ih podsjetiti da je ova župa, ova crkva, ovo groblje, ova zvona i njihove, i to ne samo kada se vjenčavaju ili umiru, nego je sve to njihovo i sada dok žive i rade u ovoj zajednici, i dok sve to treba održavati. Stoga ih molimo da i oni povedu računa o potrebama Crkve i svojim obavezama prema njoj, te da je tako i pomognu.

NAŠI POKOJNICI

Elizabeta JAVOR,	19. 4.	Daniel PADANJAK	14. 9.
Ana KRSMANOVIĆ,	26. 4.	Ivan KOVAČ	22. 9.
Franjo TÓTH,	8. 5.	Ivan HAJDUK	23. 9.
Ivan KOSTELAC	14. 6.	Teodora GREGEC	3. 10.
Marija FLACKER	22. 6.	Ivan TÓTH	3. 11.
Roza KRNAČ	1. 8.	Marija KOHANEK	21. 11.
Vilma POŠTA	18. 8.	Jakov OSVALD	23. 12.
Katarina NAGY	26. 8.		